

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 4183/2543

ห้างหุ้นส่วนจำกัดถาวรอินเตอร์เนชั่นแนล กับพวกโจทก์ ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) กับพวกจำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 686, ป.พ.พ. มาตรา 693

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยที่ 1 ทำสัญญาค้ำประกันการชำระหนี้ภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มรวมกับเงินเพิ่มตลอดจน
หนี้อุปกรณ์อื่น ๆ ที่โจทก์ที่ 1 อาจจะต้องเสียแก่กรมศุลกากรโดยไม่ได้มีข้อตกลงให้สิทธิโจทก์
ทั้งสองที่จะยกเลิกสัญญาค้ำประกันหรือมีสิทธิที่จะสั่งระงับมิให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินค่าภาษีอากร
และภาษีอากรเพิ่มรวมทั้งเงินเพิ่มตลอดจนหนี้อุปกรณ์อื่น ๆ ตามกฎหมายได้ โจทก์ทั้งสองจึงไม่มี
สิทธิที่จะสั่งให้จำเลยที่ 1 ระงับการจ่ายเงินให้แก่กรมศุลกากร เมื่อจำเลยที่ 1 ได้รับหนังสือให้ไป
ชำระค่าภาษีอากร เนื่องจากโจทก์ที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ของกรมศุลกากรผิดนัด กรมศุลกากรซึ่งเป็น
เจ้าหนี้ชอบที่จะเรียกให้จำเลยที่ 1 ผู้ค้ำประกันชำระหนี้ได้ ตาม ป.พ.พ. มาตรา 686 จำเลยที่ 1 จึง
มีหน้าที่ที่จะต้องชำระเงินจำนวนที่ค้ำประกันไว้ให้แก่กรมศุลกากร เมื่อจำเลยที่ 1 ผู้ค้ำประกันได้
ชำระหนี้แล้ว ย่อมมีสิทธิไล่เบี้ยเอาจากโจทก์ที่ 1 ลูกหนี้เพื่อต้นเงินกับดอกเบี้ยและเพื่อการที่ต้อง
สูญหายหรือเสียหายไปอย่างใด ๆ เพราะการค้ำประกันนั้น ตาม ป.พ.พ. มาตรา 693 วรรคแรก

คำพิพากษา

โจทก์ทั้งสองฟ้องและแก้ไขคำฟ้องขอให้บังคับจำเลยทั้งสองชดใช้เงิน 188,739.77 บาท พร้อม
ดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 8.5 ต่อปี ของต้นเงิน 153,883.57 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่า
จะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง จำเลยทั้งสองให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยที่ 1
ชดใช้เงิน 153,883.57 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันที่
24 พฤษภาคม 2536 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ทั้งสอง กับให้ใช้ค่าฤชาธรรมเนียม
แทนโจทก์ทั้งสอง โดยกำหนดค่าทนายความ 2,000 บาท ให้ยกฟ้องโจทก์ทั้งสองสำหรับจำเลยที่ 2
ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์ทั้งสองกับจำเลยที่ 2 ให้เป็นพับ จำเลยที่ 1 อุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์
พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ทั้งสองสำหรับจำเลยที่ 1 ด้วย ให้โจทก์ทั้งสองใช้
ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสองศาลแทนจำเลยที่ 1 กำหนดค่าทนายความทั้งสองศาลรวม 4,000 บาท
นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ทั้งสองฎีกา โดยผู้พิพากษาที่ได้นั่ง
พิจารณาคดีในศาลชั้นต้นรับรองว่ามีเหตุสมควรที่จะฎีกาในข้อเท็จจริงได้ ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า
มีปัญหาตามฎีกาของโจทก์ทั้งสองว่า การที่จำเลยที่ 1 ชำระเงินค่าภาษีอากรและภาษีอากรเพิ่มแก่
กรมศุลกากร ทำให้โจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหายจริงหรือไม่ เห็นว่า เมื่อโจทก์ที่ 1 มีหนังสือเสนอ
ขอให้จำเลยที่ 1 ออกหนังสือค้ำประกันการชำระหนี้ภาษีอากรหรือภาษีอากรเพิ่มรวมกับเงินเพิ่ม
ตลอดจนหนี้อุปกรณ์อื่น ๆ ที่โจทก์ที่ 1 อาจจะต้องเสีย และจำเลยที่ 1 ยอมรับคำเสนอของโจทก์ที่ 1
โดยออกหนังสือค้ำประกันโจทก์ที่ 1 ต่อกรมศุลกากรให้ อันเป็นคำสนอง จึงเกิดเป็นสัญญาระหว่าง
โจทก์ที่ 1 กับจำเลยที่ 1 ที่ใช้บังคับได้ การเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญเกี่ยวกับข้อตกลงในสัญญาย่อม
ไม่อาจกระทำได้ เว้นแต่จะเป็นไปโดยข้อกำหนดของกฎหมายหรือโดยสัญญานั้นเอง หรือคู่กรณี
ตกลงกันด้วยความสมัครใจ ปรากฏว่าสัญญาไม่ได้ให้สิทธิโจทก์ทั้งสองที่จะยกเลิกสัญญาค้ำประกัน
หรือมีสิทธิที่จะสั่งระงับมิให้จำเลยที่ 1 ชำระเงินค่าภาษีอากรและภาษีอากรเพิ่มรวมทั้งเงินเพิ่ม

ตลอดจนหนีอุปการณ์อื่น ๆ ตามกฎหมายได้ เมื่อพิจารณาประกอบกับหนังสือคำประกันที่จำเลยที่ 1 คำประกันโจทก์ที่ 1 ต่อกรมศุลกากร ซึ่งระบุเงื่อนไขไว้ว่า สัญญาคำประกันนี้ใช้บังคับได้ตลอดไป จนกว่ากรมศุลกากรจะได้รับชำระหนี้ตามสัญญาคำประกันจนครบถ้วนแล้ว เห็นว่า โจทก์ทั้งสองไม่มีสิทธิที่จะสั่งให้จำเลยที่ 1 ระงับการจ่ายเงินให้แก่กรมศุลกากร เมื่อจำเลยที่ 1 ได้รับหนังสือให้ไปชำระค่าภาษีอากรซึ่งมีข้อความว่า เจ้าหน้าที่ได้พิจารณาแล้ว ปรากฏว่าโจทก์ที่ 1 จะต้องชำระค่าภาษีอากรเพิ่มเป็นจำนวน 71,108.70 บาท และ 76,091.96 บาท (ยังไม่รวมเงินเพิ่ม) จึงขอให้จำเลยที่ 1 ในฐานะผู้คำประกันรีบไปติดต่อเจ้าหน้าที่กองพิธีการและประเมินอากรเพื่อดำเนินการชำระค่าภาษีอากรแทนโจทก์ที่ 1 ตามภาระที่จำเลยที่ 1 จะต้องรับผิดชอบให้เสร็จสิ้นไปภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือฉบับนี้ มิฉะนั้นกองพิธีการและประเมินอากรจะดำเนินการงดรับหนังสือคำประกันของจำเลยที่ 1 ทุกกรณี เมื่อโจทก์ที่ 1 ซึ่งเป็นลูกหนี้ของกรมศุลกากรผิดนัดกรมศุลกากรซึ่งเป็นเจ้าหนี้ชอบที่จะเรียกให้จำเลยที่ 1 ผู้คำประกันชำระหนี้ได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 686 จำเลยที่ 1 จึงมีหน้าที่จะต้องชำระเงินจำนวนที่คำประกันไว้ให้แก่กรมศุลกากร เมื่อจำเลยที่ 1 ผู้คำประกันได้ชำระหนี้แล้ว ย่อมมีสิทธิไต่เบี่ยเอาจากโจทก์ที่ 1 ลูกหนี้ เพื่อต้นเงินกับดอกเบี้ยและเพื่อการที่ต้องสูญหายหรือเสียหายไปอย่างไร ๆ เพราะการคำประกันนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 693 วรรคแรก จำเลยที่ 1 จึงมีสิทธิหักเงินจากบัญชีเงินฝากประจำของโจทก์ที่ 2 ตามสัญญาได้ การที่จำเลยที่ 1 ชำระเงินค่าภาษีอากรเพิ่มแก่กรมศุลกากรไม่ทำให้โจทก์ทั้งสองได้รับความเสียหาย? พิพากษายืน ให้โจทก์ทั้งสองใช้ค่าทนายความชั้นฎีกา 2,000 บาท แทนจำเลยที่ 1.

องค์คณะ

สุรศักดิ์ กาญจนวิชิต · วิชัย ชื่นชมพูนุท · พีรพล จันทร์สว่าง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/4183/2543>